



Začetki učenosti

KRISTA HAFNER

Palček Peter

VI.



MEDTEM KO SO PETER, MEDEK IN SKOKICA RAZKAZOVALI PO VASI SVOJE UMETNOSTI, SE JE STARA CIGANKA SPLAZILA ZA VRTOVE V KMEČKO HIŠO IN POBRALA, KAR JI JE PRIŠLO V ROKE. NEKAJ KOKOŠIM JE ZAVILA VRAT, Z GNEZD JE POBRALA JAJCA, IZ SHRAMB PA JE ODNESLA ZABELO IN KLOBASE. PREDEN SO SE ODPRAVILI NAZAJ V GMAJNO,

JE CIGAN MALHAR KUPIL V VAŠKI GOSTILNI VEČ STEKLENIC VINA.

ZVEČER SO NAPRAVILI CIGANI V SVOJIH ŠOTORIH VELIKO GOSTIJO. JEDLI IN PILI SO IN KO SE JE ZNOČILO, SO VSI PIJANI ZASPA-LI. TEDAJ JE REKEL PALČEK MEDKU: »ZDAJ JE ČAS, DA ZBEŽIMO.«

»KAKO?« JE REKEL MEDEK.

»PRAV LAHKO. KAR MENE POSLUŠAJ IN STORI, KAKOR TI BOM REKEL. VIDIŠ, JAZ SEM Z VERIŽICO PRIKLENJEN TEBI OKOLI VRATU. JAZ BOM ZDAJ SKOČIL NA BUKEV, TI PA MOČNO POTEJNI IN VERIŽICA SE BO PRETRGALA.«

ŽE JE BIL PALČEK NA BUKVI, MEDEK SE JE UPRL, REKLO JE RSSK IN PETER JE BIL PROST. VESELO SE JE ODDAHNIL, NATO PA SE JE SPLAZIL V TABOR, KJER JE PIJAN SMRČAL MALHAR. SKRIVAJ MU JE SEGEL V ŽEP IN PRIVLEKEL IZ NJEGA VELIK KLJUČ. HITRO JE BIL PRI BUKVI IN ODPRL MEDKU IN SKOKICI VERIGI, S KATERIMA STA BILA PRIVEZANA K DREVESU.

»ZDAJ PA LE TIHO IN HITRO ZA MENOJ,« JIMA JE REKEL. »PRE-DEN SE CIGANI ZBUDE, MORAMO BITI ŽE DALEČ V GOZDU.«

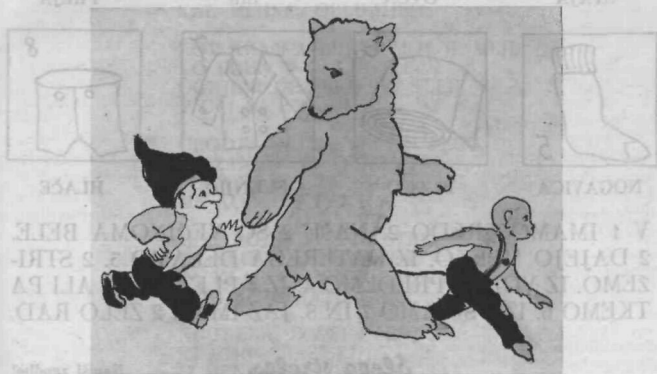
IN UBRAJ JO JE PROTI GOZDU. MEDEK JE NERODNO KORACAL ZA NJIM, SKOKICA PA JE POSKAKOVALA NJIMA OB STRANI IN SE

POTIHOMA HIHITALA. HITELI SO KAR NAPREJ. ŽE DEBELO URO IN ŠE VEČ SO HODILI, KO SE JE MEDEK USTAVIL IN REKEL: »ZDAJ SEM PA TRUDEN IN NIKAMOR VEČ NE MOREM.«

»MORAŠ,« JE REKEL PETER, »ČE NE, TE BODO DOBILI CIGANI.«

»PA NAJ ME,« JE BRUNDAL MEDEK. »AMPAK RES NE MOREM NIKAMOR VEČ. VES DAN SEM PLESAL IN NOGE ME BOLE.«

PALČEK JE ŽALOSTEN STAL OB NJEM IN NI VEDEL, KAJ BI STORIL. PA SE JE OGLASILA SKOKICA: »SKRIJMO SE.«



»SAJ RES,« JE REKEL PETER. »AMPAK KAM?»

»NA DREVO,« JE REKLA SKOKICA.

»V BRLOG,« JE ZABRUNDAL MEDEK.

»PRAV,« JE REKEL PETER, »SAMO POIŠČI GA.«

IN MEDEK JE ZAČEL VOHATI PO TLEH IN BRSKATI S ŠAPAMI, PA NI NAŠEL BRLOGA. SKOKICA PA JE SPLEZALA NA DREVO IN VABILA: »ZA MANO PRIDITA. TU NAS NIHČE NE BO NAŠEL SREDI GOSTIH VEJ.«

»TAKO VISOKO NE MOREM SPLEZATI,« JE ŽALOSTNO BRUNDAL MEDEK.

PETER PA JE STOPIL PO GOZDU IN KMALU NAŠEL VELIKO VOTLO DREVO. POKLICAL JE MEDKA IN SKOKICO IN REKEL:

»TU NOTRI SE SKRIJMO. TU NAS NIHČE NE BO VIDEL. V DUPLINI LAHKO SPIMO VSO NOČ IN ŠE JUTRIŠNJI DAN. POTEM BOMO ŠLI PA NAPREJ PO SVETU.«